

PÄEVA SÕNUM nr. 180

"Issand pööras Iobi saatuse, kui too palvetas oma sõprade eest." Ii 42:10

PALVE JA USK

Paastuaja 2. pühapäev

- nädal: 08. ? 14. märts 2020

Mõttele, Issand, kõigi pagulaste peale.

Palve ja usk on omavahel tugevalt seotud. Palve tähendab inimese kõnelust Jumalaga ja usk tähendab inimese seotust Jumalaga ning usaldust oma Päästja vastu. Pole mõtet paluda Jumalat Te-masse uskumata, mingi usukübe peab inimese hinges siiski olema, et palvetada. Usk ilma palveta-miseta aga tähendab loobumist Jumalaga kõnelemisest, mida Jumalasse uskuv inimene ei tohiks te-ha.

Vahel on esmalt palve ja sellele järgneb usk. Nii juhtub tavaliselt siis, kui inimene oma eluras-kustes pöördub Jumala poole ja otsib palves abi. Inimesed palvetavad tegelikult rohkem, kui oska-me arvatagi. Suur osa meid ümbritsevatest inimestest on elu kriisisituatsioonis palvetanud. Palve on võimalus kogeda Jumala abi. Kui palvetada ja seejärel tunda, et Jumal on aidanud, siis võib sündida inimeses usk.

Vahel sünnib aga enne usk ja kui inimene on selle usu saanud, siis on üks esimesi asju, mida ta teeb, pöördumine Jumala poole ja palvetamine. Palvetamise kaudu võib kogeda, et usk on õige ja et usk kannab elus.

Jumal kuuleb kõigi inimeste palveid siin maailmas. Palvetamine on meie võimalus lahendada nii oma eluprobleeme kui ka muuta maailma. Eestpalve teiste inimeste eest on üks viise kanda hoolt oma lähedaste eest. Hea on teada, et on keegi, kes palvetab meie eest Jumala poole. Palvetada või-me oma kiriku ja kodumaa eest, et Jumal oleks meid varjamas ja juhtimas. (Soom 2016:8)

Jumal teeb nähtavaks oma armastuse meie vastu sellega, et Kristus suri meie eest, kui me olime alles patused. **Rm 5:8**

Jeesuse surm oli ainulaadne, sest ta suri oma vaenlaste eest. Midagi seesugust inimkonna ajaloos ei juhtu. Armastus, mida Jumal ilmutas Kristuse surma kaudu, kuulub täiesti eri klassi. Ini-mene võib armastada teist inimest, ilma et ta märkaks, kuidas egoistlikud motiivid end sellesse ar-mastusse segavad. Inimene võib loota, et saab armastuse kaudu seda, mida tal endal ei ole, aga Jumal on kõik ja ta ei vaja midagi. Inimene võib püüda armastuse kaudu kergendada oma võlatun-net teise vastu, kuid Jumal ei võlgne kellelegi midagi. Jumal ei looda oma armastuse kaudu midagi saada, ja siiski ta armastab. See on ainulaadne. Sama ainulaadne on ka Kristuse surma mõju. See surm saavutas lunastuse. Ükski teine surm ei ole seda saavutanud. "Kui palju enam me nüüd, olles õigeks saanud tema veres, pääseme tema kaudu viha eest." (Rm 5:9)

Nüüd peaks olema kerge uskuda Jumala armastust meie vastu. Suur töö on tehtud. Jumala Poeg on surnud meie eest, kui me alles patused olime. Kui palju lihtsam on nüüd uskuda seda, et elav Kristus meie eest hoolitseb ja suure päästmistöö võidukale lõpule

viib! (Tärk 2002:196j)

Ei ole olemas suuremat armastust kui see, et keegi annab elu oma sõprade eest. (Jh 15:13) Armastuse me oleme ära tundnud sellest, et Kristus on jätnud oma elu meie eest; ning meie oleme kohustatud jätma oma elu vendade eest. (1Jh 3:16)

Palvetagem: Kõigeväeline ja igavene Jumal, Sa oled andnud meile suured ja kallid töötused, millesse uskuda. Kingi meile täiuslikku usku, mis ületab kõik kahtlused. Seda palume Jeesuse Kris-tuse, Sinu Poja, meie Issanda läbi.

* * *

JUMAL ANNAB PALVE SELLELE, KES PALVETAB.

Pühapäev ? 08. märts

Jeesus ütleb: "Kõik on võimalik sellele, kes usub." Mk 9:23

Markus kirjeldab (Mk 9:16-30), kuidas Jeesus teeb terveks keeletust vaimust vaevatud poisi, kelle tema isa on Jeesuse ette toonud. Issand ütleb isale: "Kui sa võid (uskuda)! Kõik on võimalik sellele, kes usub." (salm 23). Ning isa vastab pisarsilmi: "Ma usun, aita mind mu uskmatuses!" (salm 24). Raske on leida paremat sõnastust, et väljendada ühtaegu nii usu olemasolu kui selle nõrkust.

Jeesusel on isast kahju. Ta lepib sellise usuga. Ta teeb poja terveks. Õpilased küsivad Temalt, miks nemad ei suutnud seda kurja vaimu välja ajada ja Ta ütleb neile: "See tõug ei lähe välja millegi muu kui palvega." (salm 29). Samast imeteost rääkides kirjutab Matteus (Mt 17:23), et Jeesus vas-tas: "See tõug ei lähe välja millegi muu kui palve ja paastumisega."

Palve ja paastumisega! ? Palve ja paast selle sõna sügavaimas mõttes tähendavad kõige ot-sustavamalt iseenda ära salgamist, hinge viimist usalduse ja alandlikkuse seisundisse, mis ootab kõi-ke Jumala halastuselt, oma tahte allutamist Issanda tahtele, kogu oma olemise andmist Isa kätte.

Seega on paastu ja palve vahel loomulik side. See tähendab, et igasugune vaimulik elu peab põhinema kahel tõelusel: hinge jaoks palvel ja ihu jaoks paastul. Õnneks veel meie päevilgi saadakse suurepäraselt aru palve vajalikkusest. Aga paastu kasulikkust me enam eriti hästi ei mõista ja sel-lepärast peame seda teisejärguliseks, kuigi kõikides usundites on paastu peetud üheks põhiliseks vaimuliku elu osaks.

Kolmandast Moose raamatust leiame mõtte, et kui ma paastun, ei toeta ma mitte üksnes oma ihu, vaid ka hinge ja vaimu. Olgu öeldud, et paastumine kõigest sellest, mis meie südant killustab, ei tähenda maailma eest põgenemist, vaid enda maailma vaimu eest hoidmist. Ilma selleta ei saa pal-vetada, sest palvetada tähendab olla Jumalaga kahekesi, iseendast, oma isekast, enesekeskest, su-relikust "minast" välja tulla, et minna vastu teistele inimestele nagu teeb meie Jumal. See, mida Jee-sus evangeeliumi kirjakoahas ütles, on väga tähtis. Meie asi on anda sellele kõlapind meie seesmise inimese sügavaimas sisemuses.

Olgem kordki ausad. Muidugi me ihkame olla ühtsed, terviklikud, aga oleme võimetud seda saavutama. Muidugi me püüame, aga siis unustame ning pöördume tagasi oma korralageduse juur-de. Korratus aga toob kaasa kannatamatuse, viha, vastuseisu. Tunnistagem siis, et me ei oska palve-tada ja tehkem seda rahulikult, alandlikult, usaldavalt. "Jumal annab palve sellele, kes palvetab", ütleb püha Johannes Redelikirjutaja, tingimusel, et laseme Püha Vaimul oma käitumist juhtida. Te-ma on see, kes õpetab meid vahet pidamata palvetama, sest me elame vahet pidamata ainult sel määral, mil määral me Temas palvetame. Aamen! (Stefanus 2012)

Ma ütlen teile, kui teil oleks usku sinepiivakese võrra ja te ütleksite sellele mäele: "Siirdu siit sinna!", siis ta siirduks, ja miski ei oleks teile võimatu. (Mt 17:20) Kõike, mida te iganes palves palute uskudes, seda te saate. (Mt 21:22)

Hetk mõtiskluseks ja aruteluks: Arm on teenimatu armastus, mis meile osaks saab. Ka Ju-mala tööpõllul saadakse palka, aga seda ei jagata teenete järgi. Seal ei saa midagi nõuda, sest midagi ei teenita ära. Jaan Kiivit jun

Palvetagem: Tänan Sind, Issand, et oled loonud igavese eluidu minu südamesse ja et miski maine ei suuda mind täielikult rahuldada. Tänan Sind, et igas selle maailma rõõmus on ka nõnda palju kurbust ja rahunust, et see juhib minu meele mõtisklema täielikuma õndsuse üle. John Baillie

* * *

TAEVANE SIDE

Esmaspäev ? 09. märts

Tuleta meelde, Issand, oma halastust ja heldust, sest need on maailma ajastu algusest! Ps 25:6

Kas terve Jeesuse ristitee ei ole jutlus taevasest eestkostest, heldusest ja headusest, millega Ju-mal inimeste peale mõtleb? Kõikide inimeste peale ja kõikide aegade inimeste peale ajastutest ajas-tutesse.

Inimesed, kes sideme taevaga on avastanud, mõistavad imelist saladust, kuidas tagasi võita kindlustatud, turvalise ja kaitstud oleku. Kui need selle heaks peavad midagi tegema, siis mitte ena-mat kui tegi muistne Lauulik oma vagaduses: ta pööras pilgu taeva poole ja palus, et Jumal mõtleks tema peale. Ta tahab, et see side oleks säilinud ja et ta tunneks, kuidas taevast hoovab tema igatse-vasse südamesse rahu ja headus.

Inimesed, kes on katkestanud sideme taevaga, on kaotanud ka rahu. Nad on lootusetult kaota-nud selle kaitstud oleku, turvalisuse ja julgustava tunde, millega võiksid vastu minna homsele päe-vale, kanda tänase päeva risti ja millega nad seisaksid kohkumata homse päeva vaevade ees, kui need peaksid teda tabama. Kui meie side taevaga on katkestatud, siis elame siin maa peal ilma kai-tse, rõõmu ja lootuseta. (Haamer 1998:143)

Aga Issanda heldus on igavesest igavesti nendele, kes teda kardavad, ja tema õigus jääb laste lastele. (Ps 103:17) Lustihäält ja rõõmuhäält, peigmehe häält ja pruudi häält, nende häält, kes ütle-vad: "Tänage vägede Issandat, sest Issand on hea, sest tema heldus kestab igavesti!", kes toovad tä-nuohvrit Issanda kotta. Sest ma pööran maa vangipõlve nõnda nagu muistegi, ütleb Issand. (Jr 33:11)

Hetk mõtiskluseks ja aruteluks: Alati on nii, et need Jeesuse sõnad, mis esmalt tunduvad meile vastuvõetamatutena, väärivad just erilist tähelepanu, kuna neis sisaldub midagi äärmiselt olu-list. Enamasti on seal puudutatud mõnda meiepoolset tõket, mille oleme seadnud enda ja Jumala va-hele, ja mille olemasolu me endale sugugi tunnistada ei taha. Jaan Kiivit jun

Palvetagem: Ma olen Sulle tänulik selle eest, et Sa võtsid mind sellisena nagu ma olen. Mis oleks mul peale hakata sõbraga, kes minu väärtust mõõdab? Kui ma lonkaja lauda kutsun, palun ma teda istuda ja ei nõua temalt, et ta tantsiks. Antoine de Saint Exupéry

* * *

RASKED AJAD.

Teisipäev ? 10. märts

Issand, anna mulle teada oma teed, õpeta mulle oma teeradu! Ps 25:4

Taavetil oli valu. Ta koges end hüljatuna ning muretses et äkki oli Jumal end temast ära pöö-ranud. Teda ümbritses vihkamine ning ta kartis saada häbistatud. Tema karje Jumala poole näidata talle Jumala teerada võis osalt tulla ka sellest, et Taavet ei olnudki kindel, millist teed valida. Arva-tavasti oleme kõik sellises olukorras olnud. Aga kuidas Taavet käitus?

Kõigepealt ta ootas uskudes. Oodata ei ole kunagi kerge, eriti siis kui kogeme oodates ka valu. Ometi tundub, et Taavet oli kindlalt otsustanud kinni hoida oma lootusest Jumala vastu ? ja nii päe-vast teise, ükskõik mis juhtuks. Lisaks sellele tuletas ta enesele meelde ning uskus Jumala töotusi mis rääkisid Tema muutumatust armastusest ning juhtimisest.

Psalmi keskelt leiame Taaveti tunnistuse: "Kõik Issanda teerajad on heldus ja tõde neile, kes peavad ta lepingut ja tema tunnistusi." (Ps 25:10). Taavet oli ära tundnud omaenda väärtusetuse ning ilmselt ei kogenud Jumala halastust ja tõde selles olukorras koheselt, ometi vaatamata kõigele sellele ? Jumal õnnistas teda. Ning Jumal kasutas Taaveti katsumusi selleks, et jagada julgustust üle kogu maailma ning üle ajaloo. (Ray 2013)

Õpeta mind, Issand, oma teele ja juhata mind tasasele teerajale mu vaenlaste pärast! (Ps 27:11)

Hetk mõtiskluseks ja aruteluks: Mis on usk? Rahvakeeles vahetatakse ta tihti ära kergeusk-likkusega. Teoloogid väidavad, et usk on Jumala kingitus, seda ei saa osta ega ära teenida. Kuid sel-leks on vaja kõigepealt avatud hinge, soovi Tõelust ära tunda. Nõnda võib usk idanema hakata üsna segastes oludes, mõnikord isegi meeleheites või vihas. Fanny de Sivers

Palvetagem: Ole ustav, Jeesu rahvas, ole ustav otsani, võitlemises ole vahvas, ära karda sugu-gi. Olgu sul ka ohkamist, olgu raske sinu rist, risti all saad võiduraale, jäädavale isamaale. Martin Lipp

* * *

INIMESE PÄRISOSAST PÄIKESE ALL.

Kolmapäev ? 11. märts

Niisiis, kes enese arvab seisvat, vaadaku, et ta ei langeks! 1Kr 10:12

Miks Paulus kirjutab Korintose rahvale sellest, et nood esivanemate hädasid meenutades ette vaataksid? Kogudus on noor ja enesekindel ning sellel on tugevad ja karismaatilised liidrid. Kogu-dus arvab, et kuna nende usk on tugev, siis nad võivad kõike, muu hulgas ka paganlike ohvritalituste söömaaegadest osa võtta. Uuele usule tulemine on küllap toonud kaasa palju põnevaid muutusi ja usuelu tunnustähti. Võib siis olla, et nõrku, haigeid ja muidu saamatuid arvati ka Jumala ees ja usus sees nõrkadeks.

Paulus meenutab nüüd sellele ennast täis noorele kogudusele, et ka nemad on paratamatult ini-mesed ja mitte täiuslikud kui Jumala inglid taevas. Nemandki kukuvad, sest kiusatused ei lähe neist mööda. Ja kui nad siis juhtuvad langema, ei tohiks nad ühest küljest meelt heita ega teisest küljest langenut enda keskelt välja tõugata, sest Jumal aitab langenul uuesti jalule tõusta. Jumalal on seda aga oluliselt raskem teha, kui ilusad ja õiged koguduseliikmed langenu otsas tallavad. Igatahes ei kiusata kedagi rohkem kui too kanda jaksab, väidab Paulus.

Inimene ei ole muutunud viimase 2000 aasta jooksul. Nii võime koos Paulusega tõdeda, et oleme kõik ja kogu aeg langemisohus. Kui kõik on pattu teinud ja Jumala aust ilma, siis on lange-mise võimalus inimese paratamatu pärisosa. Mis on muidugi väga hea, sest vaimulik kõrkus ja enda õigeks arvamine on üks vastikumaid patuvilju. Antonio DeMello on selle sõnastanud järgmiselt: "Iseenda meelest õige jutlustaja küsis: "Mis on sinu arvates maailma kõige suuremaks patuks?" "Selle inimese patt, kes näeb teisi inimesi kui patuseid," vastas talle Õpetaja." Teisiti väljendudes: kui inimene on porilompi kukkunud, pole eriti mõtet talle öelda, et ta porine on. Tuleks hoopis aidata ta taas jalule.

Keset kiusatusi ja kukumisi on Jumal ometi inimese poolel, tema kõrval toetamas ning püsti aitamas. On väga oluline teadvustada, et Jumal ei kiusa kedagi. Jumal on lõppeks pannud ka igaviku inimese südamesse, aga inimesed ise leiutavad igasuguseid riukaid. Ja nii on hea ja tarviline, kui palume, et "Jumal kaitseks ja hoiaks meid, nii et kurat, maailm ja meie liha ei petaks ega ahvatleks meid ebausule, meeleheitele ning teistele suurtele häbitagudele ja pahedele. Ja kui meid ka proovile pannakse, et me siis viimaks ikkagi peale jääksime ja võidu saaksime." Vähemalt nii on Martin Luther sellest aru saanud ja võib ühtlasi paluda, et "Isa taevas päästaks meid nii ihu, hinge, vara kui ka au poolest kõigest kurjast ning kingiks meile viimaks, kui meie tund tuleb, õndsas elulõpu ja võtaks meid armulikult sellest hädaorust enda juurde taevasse". (Kährrik 2014:4)

Nemad on ära murtud uskmatuse pärast, sina püsid aga usu läbi. Ära mõtle kõrgilt, vaid karda. (Rm 11:20)

Hetk mõtiskluseks ja aruteluks: Ärge oodake õhtuni, veel vähem järgmise pühapäevani, et siis korraga parandada kõike seda, mis päev-päevalt valesti tehtud. Selle asemel, et komistada ja kukkuda, kahetsege ning paluge alandlikult oma Isalt andestust. Seadke eesmärgiks hoida oma sü-dametunnistus puhas ja määrdumatu. John Stott

Palvetagem: Issand! Sa aitad omi, kes hoiuvad Sinu ligi. Me leiame varju ja kaitset hädas. Me võime komistada ja kukkuda, kuid Sina tõstad meid taas imeliselt üles. Detlev Block

* * *

ÜLESKUTSE JUMALA HEADUSE ÜLISTAMISEKS

Neljapäev ? 12. märts

Kes jõuab ära rääkida Issanda vägevaid tegusid ja kuulutada kõike Tema kiitust? Ps 106:2

Midagi ei aita kahetsejat nii kui Jumala helduse nägemine. Jumala helduse kõrval ilmneb me patu tõeline olemus. Alles siis, kui asetame oma vead Jumala heatahtlikkuse kõrvala, näeme oma süüd selle tõelises inetuses. Uue seaduse ajal näeme oma süüd kõige paremini Jumala armastuse ülimes valguses Kolgatal.

Oleks hea, kui meie ühised kahetsuspalved algavad ka ühise tänuga. "Tänage Issandat!" Ühe inimese tänamisest on vähe. Ära jää vaikseks pealtvaatajaks, kui teised teda ülistavad oma tänapal-vetes ja lauludes. Nii valmistame oma südameid tõeliseks kahetsuspalveks. (Tärk 2014:477)

Kes on teda näinud, et saaks teda kirjeldada? Ja kes suudaks teda ülistada, nõnda nagu ta väärrib? (Srk 43:31)

Hetk mõtiskluseks ja aruteluks: Jumal alustas sealt, kus kõik näis viljatu ja lootusetu, ning rajas oma rahva. Kas ei peaks see meid sügavalt oma uskmatuse ja skeptitsismi üle järele mõtlema panema? Joosep Tammo

Palvetagem: Sina, Issand, lood valguse pimedusse, rõõmu kurbusesse, lohutuse maharõhu-tuile, selguse eksinuile, elu nõrkadele. Loo valgus ka minu päeva algusse. Sinu Sõna on valgus. Räägi mulle. Sinu tõde on elu. Jörg Zink

* * *

USK ON KINDEL USALDUS SELLE VASTU, MIDA OODATAKSE,

JA VEENDUMUS SELLEST, MIDA EI NÄHTA.

Reede ? 13. märts

Ei jää ju häbisse ükski neist, kes sind ootavad; häbisse jäävad need, kes kerglaselt sinust loo-buvad. Ps 25:3

Sellesse Taaveti lauluritta on sisse kirjutatud julgustuse kõrvale ka kahtlused ning ootamine. Usku saame me rakendada ainult seal, kud oodatav viibib esile tulema. Heebrea kirja autori poolt usu definitsioon on ju, et "usk on loodetava tõelisus, nähtamatute asjade tõendus." (Hb 11:1)

Me ei vaja usku siis kui pangaarve on punnis, keha pakatab tervisest, peres on kõik ideaalses korras ning Jumal tundub lähemal kui kunagi varem. Taavet räägib siin inimesest, kes peab ootama, kuid kes ei loobu. Laps ootab aknal oma isa reisilt tagasi, sest ta lubas tulla. Isegi kui ta on oodanud juba tunni või kaks, elab ta sees üks usk ja lootus, et isa tuleb täna, sest see oli, mida ta ütles. C. H. Spurgeon on öelnud: "Need, kes ei looda, need ei suuda ka oodata. Kui me loodame seda, mia me veel ei näe, siis me ootame seda kannatlikult."

Koos Jumalaga on igas olukorras midagi veel, mida me ei näe. Keset tragöödiad on midagi veel. Keset kurbust on midagi veel. Keset vaimulikku kõrbe on midagi veel, mida me ei näe, aga mis on Jumala poolt valmis pandud. Usk on risk. Usk on võimalus rumalaks jääda. Usk on võimalus olla mitte mõistetud, kuid ilma usuta ei saa Jumalale meelepärane olla. Ilma usuta ei saa me käia Ju-mala pärandis ja küll on hea, et Jumal on pidanud vajalikuks psalmisti suu kaudu meile teada anda, et Teda tasub oodata. Temale tasub oma lootus panna, sest Temale lootjad ei jää kunagi häbisse. Koos Jumalaga oled alati võitja poolel, isegi kui teatud hetkedes tunned ennast suurima läbikukkija ja tühja kohana. Ka selles kohas on alati midagi veel. (Hiiumaa Kristlik Misjonikogudus. Töötus 82)

Nad kisendasid sinu poole ja pääsesid, nad lootsid sinu peale ega jäänud häbisse. (Ps 22:6)

Hetk mõtiskluseks ja aruteluks: Tuleb, tuleb... aga miks ta juba ometi ei tule? Ta tuleb ajal, mis Talle on teada. Sinu kannatamatus ei pane Teda kiirustama. Ainult su enda hing saab kannata-matusest räsitud. Sinu Issand seda küll ei taha. Eenok Haamer

Palvetagem: Tänu Sulle, ustav Jumal, kõigi rikkalike töotuste eest, mida Sa oled andnud Sõ-nas oma ustavaile. Tänu lohutuse eest, millest tohime maise elu muredes ja hädades ammutada abi. Tänu lootuse eest taevalisele särale, mis ootab ees kõiki Jumala lapsi. Gustaf Edén

* * *

IGAS KIUSATUSES ON VÄLJAPÄÄS.

Laupäev ? 14. märts

Jumal on ustav, kes ei luba teid kiusata rohkem, kui te suudate taluda, vaid koos kiusatusega valmistab ka väljapääsu, nii et te suudate taluda. 1Kr 10:13

Kuidas me ikkagi langeme? Miks me vahetame Jumala tee selle maailma poolt pakutava vas-tu? Miks me aeg-ajalt nõrkeme kannatuste ja raskuste surve all? Jumal töötab ju, et ei luba meid kiusata enam, kui me suudame taluda. Ta lubab, et igas kiusatuses on väljapääs ehk igast kiusatusest ja kannatusest on üks võidukas tee välja. Jumal laseb tekkida või lausa loob olukorrad, kuid meie peame neid kasutama. Jumal teeb ukse, meie peame sisse astuma. Need on olukorrad, kus tuleb eri-liselt esile meie vaba tahe Jumala poolt valitsetavas maailmas. Need meiepoolsed sammud on meie vastutus.

Need mõtted on esitatud kontekstis, kus on juttu iisraeli rahva kõrbetekonnast, kus nad nurise-sid ja olid uskmatud ning ei pääsenud töötatud maale. Jumal oli valmistanud ka nende jaoks tee väl-ja. Kõik olid võrdse võimaluse ees. Enamus valis kahelda Jumala ustavuses, suutlikkuses ja headu-ses ja nad ei jõudnud päralt. Vaid Joosua ja Kaaleb olid need, kes vaatamata hirmutavatele olukor-dadele otsustasid nähe Jumala väljapääsuteed. "Siis Kaaleb vaigistas rahvast Moosese ees ja ütles: "Mingem siiski sinna ja vallutagem see, sest me suudame selle alistada!" (4Ms 13:30) Rahvas valis uskuda neid, kes rääkis hirmutavaid lugusid hiiglastest ja inimesi neelavast maast.

Meie jaoks võib raskeks muuta Jumala väljapääsutee leidmine aeg. Me tahaksime kohe ja kii-resti lahendusi, kuid sageli laseb Jumal asjadel esile tulla aja jooksul. ja meie jaoks on see aeg tihti liiga pikk. Nii mõnigi kord on see aeg, mis lahutab meie kiusatust või rünnakut Jumala poolt ilmuta-tud väljapääsuteest, meie usu kullaproov.

Jumal on ustav ja iga sinu kiusatuse ja kannatuse jaoks on üks eriline Jumala poolt valmis pandud tee, mis ei muuda alati olukordi, kuid mis aitab sul kõige selle sees, kust sa oled läbi mine-mas, olla ja jääda võitjaks. See on Tema töö. (Hiiumaa Kristlik Misjonikogudus. Töötus 314)

Nii oskab Issand küll jumalakartlikke kiusatusest välja kiskuda, ülekohtusi aga nuhtlemiseks kinni pidada kohtupäevani. (2Pt 2:9)
Teie ei ole veel vereni vastu pannud patu vastu võideldes! (Hb 12:4)

Hetk mõtiskluseks ja aruteluks: Tuleb meeles pidada, et Jumal näeb, mis juhtub. Ta võib se-da takistada, ja kui Ta seda ei tee, siis tähendab see, et sündmusel on mõte, et Tal on kuskil mulle tundmatus kontekstis positiivne ülesanne. Ja palvest ammutame jõudu katsumust välja kannatada. Fanny de Sivers

Palvetagem: Patustele on Ta Päästja, hingealus elu säästja, südamesse tema näeb. Ta on vä-gev avitama, meeli murest vabastama, hoiavad meid Tema käed. Harri Rein

* * *

Kasutatud allikad

Haamer, Harri 1998. Avatud taeva all. Tallinn: Logos
Hiiumaa Kristlik Misjonikogudus. Töötus 82. Koduleht, 23.03.2019:
https://365t6otust.blogspot.com/2019/03/page-margin-2cm-p-margin-bottom-0_51.html
Hiiumaa Kristlik Misjonikogudus. Töötus 314. Koduleht, 10.11.2019: <https://365t6otust.blogspot.com/2019/11/tootus-314-1.html>
Kährik, Allan 2014. Inimese pärisosast päikese all. - Eesti Kirik, 12.03.2014
Ray, Joanna 2013. Rasked ajad. Piiblivõti. Avatud Piibli Ühing: <https://www.avatudpiibel.ee/en/node/4560>
Soom, Kaido 2016. Palve ja usk. - Eesti Kirik, 18.02.2016
Stefanus, Tallinna ja kogu Eesti metropoliit 2012. Jutlus: Püha Johannes Redelikirjutaja pühapäeval. Eesti Apostlik-Õigeusu Kiriku koduleht: <https://www.eoc.ee/nadala-jutlus/puha-johannes-redelikirjutaja-puhapaeval/>
Tärk, Osvald 2002. Rooma kirja seletus. Tallinn: Logos
Tärk, Osvald 2014. Psalmide seletus. Tallinn: Logos

Koostas Indrek Lundava

Märts 2020